

10707

D O M A

33

47

Dn JEREMIAE REUSNERI Jcti

Celeberrimi ;

1654

6

Ventilationis Successionis Le-

gitimæ,

DISPUTATIO TERTIA,

DE

SUCCESSIONE COLLATERALIUM

Quam

*Consentiente Magnificæ & Nobilissimæ Facultate Juridicâ in illustri
Academîâ Wittebergæ*

PRÆSIDE

DAVIDE CICHORIO,

LUSATO, J. V. D.

Publica eruditorum ventilationi subjecit

LEONHARDUS ROSE

Dresdensis

In Auditorio Jureconsultorum

ad d. 12. August. hor. matut.

WITTEBERGÆ

Typis Viduæ Johannis Haken

Anno M. DC. LIV.

17

DU JAMES TESSIERE
Général
Vendition des Successions de

REPUBLIQUE FRANÇAISE
DE

SUCCESSION GOLDFELD

CONFIRMATION
TRADUCTION

DAVIDE GOMORIO

L'ÉTAT
ALFONHARDUS JOSE

WITTEBORG
Typ. Verlag Johann-Bened. Haken
Jano M. DC. CLV.

Illuvenum decus, pars magna pectoris mei,
Perdoſte ROSA ſabſtias quid impiger?
Ilt laeror, incedo omnibusq; gaudiis,
Propero cathedram te videns pede ſcandere:
Themidi ſacram, theatrum industria,
Melioris atq; Apollo quod dedit, ingent.
Ovansq; palma gratulor victricia
Semper virentis ferta, queis modo tempora
Cingentur erudita pro meritis Tibi.
Sic perge, quondam Patrie virum dabis
Gratiſſimum modo perge, ſancta quid Themis
Tibi premii datura ſit vice Te laeret;
Ego magna ſi non ſumma, quavis ominor.

L. mqi. f.

M. Johannes Simoã
Dresdenſis

Du las die Stralen deiner Jugend
Und den uns angenehmen Schein
Den hohen Geiſt der erſten Jugend
Nicht länger im verborgen ſein/
Las deiner Themis dich zu ehren
An dieſem orte freudig hören.

Der wie den Schein die Roſe gleeber
Wenn ſie in voller Blüthe ſteht/
Und der Geruch ſo uns beliebter
Sehr angenehme von ihr geht/
So zeigt ſich auch in beſter Blüthe
An Dir dein kunſtgeübte Gemüthe

Du kanſt gar wohl aus beiden Rechten
Wenn Brüder um verlaſſenſchafft/
Der längſtverſtorben en Vetteren ſechen//
Uns zetgen d eine weiſſenſchafft/
Du meldeſt deine kluge Sinnen
Durch die dein Lobenwerck Beginnen.

Druck

Demu fahre fort laß Dich nicht irren
Was etwan sonst uns kömmet vor/
So unser Geister kann verwirren
Vnd läst dieselben nicht entpor /
Das deine Tugend ferner leuchtes
Wenn sie durch diese Kunst befeuchtes.

Ob du schon ritterlich must streiten
Wenn einen wollen weichen weg /
Die laster Dich zum bösen leiten
Vnd dir verbittern diesen Gieg /
Sei nur gewis/wenn diese sterben
So wirstu Ruhm vnd Ehr ererben.

Mit diesem wenigen hat seinen wehrtesten
Freund glückwünschend bedienen' wollen.

Caspar Sommer/aus Budissin
der Rechte Geistesheuer.

Quid rosa, quae so tenera colore
Pulchrius, statū quid ejus flagrantia
Dulcius? quivis ejus infrequentem
Quere odorem.

Quod Tuum Nomen, per amande Amic,
Congruat cum re, Tuus hic cathedra
Monstrat ascensus redolens Themistum
Cinnama larga.

Promit & nobis manifesta signa,
Magna quod sancti Tibi cura iuris,
Quod Tux tractes Themidos i. bellos
Nocte dicque.

Pergel sic nomen Tibi crescet amplum,
Debitus crescet Tibi honor; elientes
Sic Tux tandem Themidos reposeant
Semper odorem.

Gratulabundus apponebat

Godofredus Halbenreich
Granitzio-Misnicus.

DN. JEREMIE REUSNERI Jcti

Celeberrimi,

Ventilationis Successionis Legitimæ

DISPUTATIONEM TERTIAM,

DE

S U C C E S S I O N E

COLLATERALIU M,

sub Præsidio

DAVIDIS CICHORII LUSAT.

J. V. D.

Publicè propugnabit

LEONHARDVS ROSE

Dresdensis.

CONTINUATIO.

Alterum SECUNDARIE SUCCESSIONIS membrum, de qua in præcedenti agere incepimus Disputatione, diximus esse successionem COLLATERALIU M seu TRANSVERSALIUM, id est eorum qui à latere seu ex transverso, per fratres & sorores, qui queve ex his generantur, non per lineam rectam Ascendentium vel Descendentium, invicem sunt conjuncti l. i. pr. & §. i. ff. de gradib. & pr. in §. eod. quorum nomina enumerantur in d. l. i. l. 2. l. 3. & l. ult. ff. d. tit. illud it ag. in præsentibus nobis evolvendum erit Disputatione.

THESIS I.

Hunc ex latere venientium ordinem duplicem facit Justin in Nov. 118. c. 2. in fin. Agnatorum & Cognatorum: que distinctio

G

O.

OLIM non desituebatur effectu. Nam ad intestati successionem agnationis quam proximitatis (hoc est cognationis naturalis & in specie sic dicitur. *pr. & §. i. cum seq. Inst. de success. cognat. l. si Spurius. 4. ff. unde cognati.*) iure venientes potiores habebantur *l. ad intestati. §. C. de legit. hered.* & Prætor post ordinem agnatorum cognatos demum ad successionem, bonorum possessione, Unde cognati, accommodatâ, vocabat. *pr. Inst. de SCro. Terryll.*

II.

Quin etiam Lex 12. tabb. ita stricto jure utebatur, ut masculorum progeniem præponeret, & eos, qui per feminini sexus necessitudinem sibi jungebantur, penitus expelleret. *d. pr. Ita enim edicebant Decemviri.* Si intestatus moritur, cui suus heres nec extabit, agnatus proximus familiam habet; prout restituit Balduin. *in LL. Romuli. ad l. 27. & 28. n. 37. vel, ut habet Jacob Gothofred. in fragment. 12. tabb. Tab. 5. Ast si testato moritur, cui suus heres nec extabit, agnatus proximus Familiam Habet; Si agnatus proximus nec extit, gentilis familiam Heres nancitor.* Quæ legis 12. tabb. verba paucis mutatis ita etiam refert & explicat Conrad. Ritters huf. *in suo Dodecalcto sive comment. ad LL. 12. tabb. Class. 3. part. 2. c. 10. & consentit Justin. in pr. Inst. Telegit. agnat. success.* In agnatis tamen discrimen aliquod sexus non constituebat. Sed media Juris prudentia, quæ erat quidem lege 12 tabb. junior, imperiali autem dispositione anterior, subtilitate quadam excogitatâ, præfatam differentiam inter masculos & feminas agnatos inducebat. *§. ceterum: 3. l. de legit. agnat. success. l. consanguinitatis 3. C. de legit. hered.*

III.

Etsi verò propter ordinum familiarumque dignitatem salvanam conservandam commodius videatur, ut plerumque hereditates ad masculos confluant, *d. §. ceterum. 3. v. quod ideo. junct. l. i. §. sed est servus, 13. ff. de ventr. inspic.* Quæ etiam causa est, quod Lex divina filias ad paternam hereditatem extantibus filiis non admiserit, *Num. 27. v. 8. & seqq.* ubi quinque succedendi in uni-

versum jus defuncti ab intestato leges ipse Deus constituit. 1. Filiorum. 2. Filiarum. 3. Fratrum. 4. Patruorum. 5. his non extantibus proximorum de familia, uti *ex d. c. 27. & Num. ult. v. 3. & 7. cum seqq.* demonstrat Joach. Stephani *Li. 1. de Idict. cap. 10 num. 15. & seqq.* HODIE tamen Justinianus hanc differentiam, tanquam non piam (dura admodum videtur hæc locutis, ab Imperatore Christiano, contra ipsius Jehovæ sanctionum) & naturæ inimicam sustulit *in l. pn. C. de legit. hered.* per quam constitutionem ad vestigia legis 12. tabb. totam progeniem ex legitima sobole descendentem sive masculinam, sive foeminam, legitimo jure hereditatem adipisci sanxit, ut ipse loquitur *in princ. l. ult. C. d. 1.*

IV.

Hoc ipsum *in Nov. 21. & Nov. 118.* ulterius confirmavit, dum in illâ Armeniorum consuetudinem, foeminas à successione excludentem, sustulit: in hæc verò *cap. 4.* agnatorum cognatorumque differentiam in omnibus successionebus vacare præcepit.

V.

Unde jam liquidò apparet, inter Agnatos & Cognatos, quoad jus succedendi, nullum hodie discrimen constitutum esse: quæquam ipsi Agnati vel Cognati inter sese non promiscuè ad hereditatem admittantur, sed traditæ *in præced.* de filiis & parentibus differentia etiamnum obtineant.

VI.

Sunt ergo Agnati & Cognati LEGITIMI vel ILLEGITIMI. LEGITIMI iterum vel NATURA vel JURE.

VII.

NATURA LEGITIMI sunt, qui sanguine ex justis nuptiis procreante conæxi sunt. *l. 1. §. consanguineos. 10. ff. de suis & le-*

G 2

git.

git. junct. l. non facile. 4. §. cognationis. 2. v. Et quidem naturalis
sb. cum justis nuptiis contractis copulatur. ff. de grad. l. 1. §. 1. ff. ut
de cognat.

VIII.

Et hi vel in primo reperiantur ordinae, ut Fratres & Sorores, vel in secundo, ut Fratrum & Sororum liberi; vel in remotiori, ut ex Fratrum Sororumque liberis nati natavè & deinceps. De quibus, quomodo primum SOLI & inter sese; deinde quomodo MIXTIM & aliis juncti succedant, videbimus:

IX.

FRATERS & SORORES ἀμφιβαλῆς sunt vel ἐσθῆ
ποβαλῆς ILLI ex utroque latere, id est, patre & matre, sunt
juncti, & Germani vocantur. l. lege. 14. Cod. de legit. hered. H
verò ex alterutro tantum, & quidem si ex uno patre descendat
Consanguinei §. sunt autem. v. l. de legit. agnat. successi. l. constitu
tions. 3. Cod. de legit. tutel. Sin ex una matre, Uterini dicuntur.
l. quod res. 21. Cod. de excus. tut. Adde Nov. 84. ubi Goth. ad rubr.

X.

GERMANI sive Fratres sive Sorores sint, defuncto germano equaliter succedunt, nulla ut supra diximus, habita sexus differentia, N. 118, cap. 3. pr. Authen. cessante. in pr. Cod. de legit. hered.

XI.

Idque in Allodialibus omni caret dubio: in feudalibus vero non usque adeò expeditum est. Est enim foeminae regulariter à feudorum successione arcentur. cap. 1. §. hoc autem notandum. 3. de his qui feud. dar. poss. l. F. 1. cap. 1. de success. frat. l. F. 11. Vult. 1. Feud. 9. pag. mibi 382. de quo & supr. Disput. 1. de success. descendens. ibes. 37. & 39. dictum. Sunt tamen casus non pauci, in quibus vitiatur hæc regula, p. Si ejus conditionis sit
feu-

feudum, ut feminas admittat; si ex pacto acquisitum sit; ac
consuetudo loci id ferat. *cap. 1. de success. frat. Vide Ambr. Schu-
rer. in trakt. de heredit. que ab intest. tit. 9. § tit. 14. Vult. 1. Feud.
9. num. 40. 47. & seq.*

XII.

Deinde fratres germani, in paterno quidem feudo invi-
cem succedunt, *cap. 1. §. hoc quoque, 4. de his qui feud. dar. poss.
1. F. 1. cap. 1. pers. bis v. deficientibus. de success. frat. 2. F. II. cap. 1.
de nat. success. feud. 2. F. 50. et si unus finem & refutationem alte-
ri fecerit. cap. 1. de eo qui fin. sec. 2. F. 49. & cap. 1. §. fin. si de feud.
defunct. content. sit. 2. F. 26.* In novo autem deficientis portio
ad superstitem regulariter non pertinet, sed Vasallo sine mascu-
lo decedente, feudum ad dominum revertitur; Et si simul & una
investitura, vel duobus fuerint investiti. *cap. 1. §. cum v. Corra-
dis. 2. de his qui feud. dar. poss. 1. F. 1. cap. 1. §. fin. de success. feud.
1. F. 8. cap. 1. de frat. de nov. benef. invest. 2. F. 12. cap. 1. de benef.
frat. 1. F. 20. Vult. 1. Feud. 9. num. 104. pag. mibi. 550.*

XIII.

In Saxonia sufficit fratres simul & communiter investi-
turam novi feudi petijisse, Das sie das Lehen mit gesamp-
ter Hand empfangen haben/ atque adeo vi simultanea in-
vestitura succedunt. *Lehenrecht/ cap. 32. Vult. 1. Feud. 9.
num. 104. in f. Johan. Schneide W. part 6. de feud. Rubr. de success.
Collateral. num. 21. Quod & in antiquo fieri necesse est, propte-
rea quod in feudis nulla successio transversaria juri Saxonico sit
cognita *Lehenrecht/ cap. 6. & cap. 21. in fin. Zobel. p. 3. diff. 19.
num. 41. & 13.**

XIV.

Sunt & alij casus, in quibus regula *hies. 10.* tradita fallit, ut 1. in
Gerada, quam sola capiunt sorores exclusis fratribus etiam ger-
manis. *Landy. lib. 1. ar. 27. post. pr. Andr. Goldbeck, in trakt.*

de Gerada. in proam. num. 3. §. Rubr. de success. cognat. transvers.
num. 1. §. seq.

XV.

Hic notandum venit singulariter, quod Clericus tantum ad matris, non ad defunctæ Sororis aut alterius cognatæ Geradam admittatur, siue solus reperiatur, siue cum Sororibus concurrat. *Gl. Lat. ad text. German. Landrecht/ lib. 1. art. 5. lit. H. Resol. Scabin. Lipsens. quest. 119. num. ult. Goldbeck. d. tract. de success. transvers. num. 26.*

XVI.

2. Fallit illa regula in Rebus Expeditoriis, quas soli fratres & reliqui agnati præcipiunt. *Landr. Lib. 1. art. 27. post. pr. v. Und das Heergewette an den nehesten Schwerdtins gen. Landr. lib. 3. art. 15. in med.*

XVII.

3. In pecunia, quam homicida necem agnati vindicantibus compositionis loco persolvit. *Das Mangeld.* Nam & illa solis agnatis, non cognatis debetur. *Gl. in Landr. lib. 2. art. 16. num. 4. v. Das Recht aber gibt disfalls. Zobel. part. 4. diff. 32. nu. 5. §. 7. De quibus limitationibus sup. in Disput. 1. a thes. 39. usque ad thes. 65. copiosius actum, quò brevitatis causa res remittimus.*

XVIII.

Atque hæcenus SOLi fuerunt Germani. Quid autem, si fratres ex altero tantum latere illis juncti concurrant? Excluduntur illi à germanis fratribus & sororibus, quanquam in eodem cum ipsis gradu consistant. *Authen. post fratres. Cod. de legit. hered. Auth. itaque C. commun. de success. Nov. 84. cap. 1. §. 2. Nov.*

us. cap. 3. in pr. & v. unde consequens Matth. Coler. par. 1. decis.
49. num. 1. & 2.

XIX.

Nam cum germani germanaque duplici, agnationis nim.
& cognationis vinculo sint conjuncti; ergo quod alteru-
tro tantum. vide sup. thes. 9. Non mirum, si illi his potiores in
successione habeantur: cum & alias duo vincula plus ligare, & im-
jure valere soleant uno. arg. §. sed hodie. ubi Dd. l. de adop. Unde
Imper. illis tanquam perfectioribus meliora distribuit & unila-
teres ut minores, eis exaquare non patitur, verba sunt ipsius
Imp. in d. Nov. 84. c. l. §. l. in fin.

XX.

Jus Saxonicum omnem dubitandi ansam hoc in casu pra-
estitit, dum fratrem ex uno saltem latere conjunctum in remo-
tiorum, à Germano gradum recedere jussit: ita enim edicit Sa-
xo lib. 2. Landr. artic. 2. Ist aber einige Zueyung vnter ih-
nen (subintellige den Geschwistern) so mögen sie an ei-
nem Glied nicht stehen/ sondern schreiten fort basi in ein
ander fernter Glied. Der sich aber neher zu der Sytpe
ziehen mag (ut hoc in casu frater germanus, qui defuncto est
in secundo, cum alter sit in tertio gradu conjunctus) der nimbt
das Erbe den andern weiter zuvor/ inquit text. d. loc.
circ. fin.

XXI.

Idque ulterius textu evidentissimo confirmatur Lib. 2.
Landr. artic. 20. his verbis: Brüder vnd Schwester //
nemen ihrer ungezweyten Brüder vnd Schwester Er-
be/ vor den Brüdern vnd Schwestern / die mit ihneis
gezweyert seynd/ von Vater vnd Mutter. Schneid W ad.
tit. Institut. de heredit. que ab intest. Rubr. de tertio ordin. succed.
num

num. 9. Ambros. Schurer. *ed. v. tit. de success. transverf. 12. dilas*
2. Mathæus Coler. *part. 1. decis. 47. num. 7. & seqq.*

XXII.

Limitationem tamen prædicta recipiunt 1. in bonis feudalibus, in quibus frater utrinque conjunctus, fratrem consanguineum tantum non excludit, sed in partem æqualem admittit. Nam cum consanguineus fratrem suum æquè agnationis jure attingat, atque utrinque conjunctus, l. *ICtus 10. §. cognationis origo 6. ff. de grad. l. 1. Cod. de legit. hered.* &c. verò jus feudale, illud ipsum agnationis vinculum tantum, rejectà agnationis necessitudine, attendat, *cap. 1. v. proles enim & vers. ad cognatos enim. de success. frat. 2. F. 11.* Frater iste consanguineus, in consortium successionis ex ratione Juris feudalis hæud dubie admittendus erit, etsi scripto jure destituamur. Valent. Forst, *lib. 8. de success. ab intest. cap. 5.* Wefenbec. qui plurimis firmat jam dicta *consil. 82. num. 26. & seqq.* SchneideW. *diff. loc. nu. 10.* Vult. *l. feud. 9. num. 108.* Matth. Coler. *d. decis. 49. num. 3.*

XXIII.

Nec contrarium consuetudo fori Saxonici observat, ut est *Gl. Lat. ad text. German. Landr. Lib. 2. artic. 20. lit. A. v. quod scias. & non incōcinnà ratione confirmat Wefenb. d. consil. 82. sum. fin. v. nec aliter se rem habere.*

XXIV.

Franciscus tamen Sonsbecius in *tract. de feud. part. 9. n. 97. & seq.* hoc ipsum in feudo fæmineo non admittit, sed filijs secundæ uxoris (que à majoribus suis feudum fæmineum tenet) solum, exclusis filijs prioris matrimonii, etsi consanguinitatis vinculo

enlo inter se juncti sint, in feudo isto famineo successione[m] tribuit: propterea quod filij prioris matrimonii non descendant ex stipite, à quo primitus feudum processit, quod tamen requirit. *c. i. v. quod ita. de success. frat. 2. F. 11.*

XXV.

2. Limitantur ea quæ in *ibid. 10. & seq.* habuimus, in rebus expeditorijs. Dan. Moller. *lib. 2. Semestr. cap. 5. Matthias Collet. part. 1. de process. execut. cap. 3. num. 273. Fachs. diff. 26. in fin. 3.* In pecuniâ pro occiso solvenda *Manngeld* / propter eandem quæ in feudis militat rationem. Etsi enim in germano duo iura concurrant, in consanguineo verò unum tantum: tamen quia alterum quoad successione[m] in feudo, expeditorijs & *Manngeld* non consideratur, ille huic non est præferendus, juxta singularem theoricam Baldi *in cap. 1. vers. his vero. num. 1. de success. frat.*

XXVI.

4. In Geradâ: ubi Soror germana Uterinam tantum non excludit, propter contrariam superioribus rationem, quod mirum in Geradâ sola cognatio attendatur, non habita ratione agnationis vel pluralitatis vinculorum. Dan. Moller. *diest. lib. 2. Semestr. cap. 5. Fachs. diff. 26. in fin. Hartm. Pistor. quest. 33. Andr. Goldbeck. d. Rubr. num. 17. & seqq. Matth. Coler. decis. 49 num. 27. & seqq.*

XXVII.

Quod si fratres *ἐτεροθαλῆς* SOLI existunt fratri ex altero saltem latere successuri, Jus Justinianum pro diversitate bonorum illis successione[m] tribuit, adeò ut consanguineus ea capiat bona quæ defunctus à patre: uterinus verò ea, quæ defunctus à matre habuit. *l. emancipatis. 13. §. cum enim. 2. ib. exceptis maternis rebus, in quibus si ex eadem matre fratres vel sorores sint, eos solos vocari oportet. C. de legit. hered. Reliqua verò bona adventitia & castrensia utrique ex æquo debentur, Nov. 118. c. 3. Schneid. d. loc. n. 23. Val. Foist. d. Lib. 8. c. 8. n. 4. & 5.*

XXIIX.

Atque ita communis omnium Dd. schola concludit, quorum

H

lon-

Iongum catalogum habet Harpr. *ad pr. Inst. de heredit. que ab in-*
test. n. 381. & Matth. Berlich. concl. practicab part. 3. concl. 20. n.
4. paucis in contrariam abeuntibus sententiam, inter quos ex
Neotericis primus & solus ferè est Andr. Fachinus Lib. 6. con-
tror. f. qui non ignobili dubitandi ratione motus à communi
discessit sententiâ

XXIX.

Etenim si verum est, uterinos ante constitutionem Justi-
niani in l. ult. §. sed nec fratrem. 2. C. de legit. hered. in ordine fra-
trum ad successionem non fuisse admissos, sed ex humanitate
Pratoriâ in tertio demum ordine cognatorum vocatos, quem
admodum illud. ex allegato textu & §. 1. l. de legit. agnat. suc-
cess. junct. §. 2. & t. 2. Inst. de success. cognat. videtur esse verissi-
mum: quis non videt, vero planè non simile, imò contra ratio-
nem juris esse, si dicamus, Justinianum in d. l. 13. §. 2. (quæ l. ul-
timam. C. d. t. integrum ferè biennium præcessit) verbis illis: Si
ex eadem matre fratres vel sorores sint, uterinos significare vo-
luisse.

XXX.

Vidit quidem hunc nodum Dn. Harprecht. d. loc. viderunt
& alij ex Dd. sed nullum ego hactenus vidi (quos quidem mihi
videre contigit) qui istum solveret. Nihilominus communi sen-
tentia adherendum adhuc censeo, & in conflictu seiscitantii
scrupulum hunc eximere a laborabo.

XXXI.

Jus Saxonicum distinctionem hanc bonorum non atten-
dit, sed graduum tantum proximitatem per text. Landtr. Lib.
2. art. 20. & Lib. 1. art. 3. circ. ser. ib. Der sich aber näher. &
art. 17. unde regula: Jen näher dem Sypp/jen näher dem Er-
be. Schneide W. d. loc. n. 14. Cum itaque frater consanguineus
& uterinus in pari existant gradu, & quam etiâ hereditatis
portionem uterque percipiet, juxta d. art. 17. Lib. 1. Landtr. At-
que ita in foro Saxonico non tantum pronunciatum & à Scabi-
nis, sed & ab Electore Augusto singulariter constitutum, in
Novellis suis part. 3. const. 14. ubi Dan. Moller. vid. Virg.
Rim

Pingitz. *quest. Saxon.* 14. Berlich. *conclus. practicab. part. 3. concl.*
20. n. 11.

XXXII.

Abrogavit itaque Illustrissimus Elector in hac successione
tritam illam Dd. regulam: Paterna paternis, materna maternis;
motus eâ ratione, quam ex Schurffio adsignat Pingitz *d. quest. 14.*
n. 24. & seq. quod hereditas per filium semel adita non dicatur
amplius hereditas, sed bona ipsius propria §. 1. *Instit. quib. ex*
caus. manum, non lic.

XXXIII.

Ab illâ verò Juris civilis dispositione, quæ bonorum di-
stinctionem introduxit, non longè abest Feudorum, Rerum ex-
peditioriarum, Pecuniæ ex compositione commissi homicidij
redactæ, & Geradæ, naturæ. Nam & hæc ijs tantummodò mu-
lieribus defertur, quæ per solam lineam femininam descen-
dunt. Landr. *Libr. 1. art. 27. & Lib. 3. art. 15.* ubi dicitur: *Wee*
Gerade fordert/der soll vollkômlich von weibes halben
darzugesboren sein (de quorum verborum genuino intellectu
vid. Matth. Coler. *decis. 49. n. 29.*) *Weichb. art. 23.* Andr.
Goldbeck. *de success. Gerado. in pr. n. 5. & in Geradæ successione*
sola cognatio attenditur. Goldbeck. *d. loc. n. 5.* Unde si con-
currunt soror consanguinea, & soror uterina, non dubium est,
quin hæc illi, quoad Geradam præferenda sit. Goldbeck. *d. tr.*
Rubr. de success. cognat. transvers. n. 7.

XXXIV.

Similis ferè observatio in feudalibus & reliquis bonis *ib*
pres. enumeratis obtinet, quippe in quibus ex diverso solam jus
agnationis spectandum veniat, *uti constat ex t. b. 22. 25. & 26.* quo
deficiente, feudalis etiam successio, & similis eodem nitens fun-
damento cessabit. *arg. c. cum cessante. extr. de appell. c. Etsi Chris-*
tus. extr. de jurei. cum. simil. Uterinus itaque frater, qui jus agna-
tionis prætere non potest. l. *ICTUS. 10. S. secundo gradu, 13. ff. de*
grad. neque de bonis feudalibus, neque de rebus expeditorijs,
H 2 neque

neque de pecuniâ ista co[m]positiâ (ut ita mihi nominare cam
liceat) participabit.

XXXV.

Sub calcem hujus primi ordinis, ubi de fratrum inter se
successione egimus, non incommode facturos nos putamus, si
colophonis loco quadam de modo dividendi hereditatem sub-
jiciamus.

XXXVI.

Jus itaque Civile si intuemur, divisio fit vel sorte. l. *memi-*
nimus 2. pr. v. *heres autem*. C. *quand. & quib. quart. part.* Lib. 10.
l. *si duobus*. 3. pr. v. *sancimus itaque*, ubi Gotb. C. *commun. de legat.*
S. *optiois*. 23. *Inst. de legat. leg. si qui sunt*. 5. ff. *famil. ercisc. vel ju-*
dicis officio l. *& puto* 16. l. *item Labeo*, 22. l. *officio*, 26. ff. *d. t. l. ad-*
versus. 3. C. *eod. l. ad officium*. 3. l. *si major*. 4. C. *commun. di-*
vid. l. *potest autem*. 27. ff. *de legat.* 1. Matth. Coler. *part. 1. decis.*
54. n. 1.

XXXVII.

Jure verò Canonico, si duo sunt, inter quos aliquid parti-
endum est, major dividit, & minor eligit. c. 1. *extr. de parochijs.*
ib. & ut illo dividat, qui amplius temporis in Episcopatu habet, &
minor eligat. Hancque consuetudinem ab exemplo Abrahæ &
Lothi (quorum ille tanquam senior. *Gen. 11. v. 27. & seq.*) huic e-
lectionem permittit. *Gen. 18. v. 8. & seq.*) descendere conjicit
D. Augustinus *Lib. 16. de civ. Dei*, 20.

XXXIIX.

Atque hoc optandi jus, in divisione hereditatis, etiam Sa-
xones receperunt. Ita enim habet text. *Landr. Lib. 3. art. 29. in*
fwo zween Mann ein Erbe nehmen sollen / da soll der
Älteste theilen / vnd der Jüngste soll kiezen. Et in dicio-
nibus suis confirmavit Augustus Elector, *part. 3. const. 15.* quod
jus in multis articulis in hunc foveat controversias, quas partim
in d. const. 15. sopivit ipse laudatissimus Elector, partim apud
Andr. Rauchbar. part. 1. quest. 40. & 41. Dan. Moller. ad d. const.
Elect.

Elect. Matth. Coler. p. 1. decis. 54. Matth. Berlich. part. 3. consl. practica. 21. & alios decisas reperire licet. Nostrum enim non est, eas hic, ut loco alieniore, pertractare: summo itaque digito ad fontes monstrasse satis erit.

XXXIX.

Sequitur jam secundus ordo, continens Fratrum Sororumque tam Utroque quam Altero saltem latere conjunctorum LIBEROS. ILLI si SOLI sunt, defuncto patruo, amita, avunculo, materterz in capita succedunt. Textus sunt evidentissimi, non tantum in corpore Pandectarum, l. 1. §. *fin. ff. si pars hered. per. l. 2. §. hoc hereditas. 2. ff. de suis & legit.* Sed & in Codice. l. *lege. 14. §. 1. l. fin. §. cum autem 3. v. illo etiam observando. C. de legit. hered. & Institutionibus § hoc etiam addendum. 4. Inst. de legit. agnat. success. Quibus ad stipulantur Cajus Lib. 2. Inst. tit. de intestat. heredit. 8. §. regulariter 7. ulpianus in fragm. c. de legit. hered. 6. §. agnatorum 4. & ex nostris Zifius Lib. 1. sing. intellect. c. 7. Hottom. Illustr. qu. 14. Borch. de gradib. pag. 240. & de Feudis, part. 2. c. 7 n. 28. Hocnon. Disp. Inst. 12. tb. 11.*

XLI.

Non ignoro, quid Fr. Sonsbec. part. 9. de feud. n. 110. & seqq. Joh. Fab. in §. *cacrum. n. 4. Inst. de legit. agnat. success.* Ant. Fab. intr. de re numm. c. ult. Dan. Val. Forst. Lib. 8. de success. ab intest. c. 3. in fin. & alii, qui divortium faciunt, hic regerant, nim. hæc jura omnia per Nov. 118. c. 3. correctæ esse. Verum usque dum illi correctionem istam liquidò monstraverint (quod hæcenus factum non est) obtinebunt allegati textus procul dubio juris auctoritatem. l. *precipimus. C. de appellat. l. sancimus. C. de testament.*

XLII.

Quinimmo nostram sententiam in Imperio singulari constitutione confirmavit Imp. Carolus V. in Comitibus Spirensibus Anno 1529. quæ habetur in *des Reichs Abschied zu Speyer Anno 29 sub tit. Kayserliche Constitution vnd Satzung wie Brüder oder Schwester Kinder ihres Vaters Bruders*

H3

ders

ders oder Schwester verlassene Erbschafft vnter sich
theilen sollen.

XLIII.

In ditionibus quoque Saxonice eadem servatur successio
auctoritate Juris Saxonici im Landrecht *Lib. 1. art. 17. in verb.*
Mann sich ein Erbe Verschwestert oder Verbrüderet /
alle die sich gleich nahe zu der Sypp ziehen mögen / die
nehmen gleichen Theil daran / es sey Mann oder
weib. *b. c.* Quando hereditatem neque soror neque frater ade-
unt, omnes qui se in pari gradu cognationis existere probave-
rint, æquam hereditatis percipiunt portionem. *text. Latin. ibid.*
Defuncto autem fratre & sorore liberi eorum gradu proximo
pares existunt, *Landr. Lib. 1. art. 3. ib.* Ungezweyter Brü-
derkinder / die stehen an dem Glied / da die Schultern
vnd Arm zusammen kommen / also thun auch. zweyer.
Schwesterkinder. Dis ist die Erste Syppzahl vnd
Grad des Erbanges / so man zu Magenfreundschafft
rechnet / Bruderkind vnd Schwesterkind. *Coler decis.*
51. num. 2. Zobel. part. 3. diff. 17. num. 19. Schurer. d. loc. dilat. 5.

XLIV.

Hæc itaque cum in allodialium successione obtinere cer-
tum sit idem ut in rebus feudalibus dicamus facit autoritas *c. 1.*
v. strenuus, de feud. cognit. 2. Fr. Nā cum nullus in toto Jure Feudali
textus appareat, qui aliter controversiam hanc dirimat, stre-
nuus utique legisperitus absque calumnia uti hic poterit leges
scripta, quæ in præced. declarata est. *Schrader. de feud. part. 7.*
c. 7. num. 16. Schurer. d. dilat. 5. Borcholt. de feud. c. 7. part. 2. num.
82. Vultei. 1. Feud. 9. num. 111. Hattys. in Analis. jur. Feudal. c. 7.
pagin. mibi 58.

XLV.

Neque verò Jus feudale Saxonicum eandem dispositionem
respuit, aliudve singulariter expressit. Quinimo simulta-
neam investituram Saxoniam hoc omnino requirere tradunt
Fachsus. *diff. 29. Wesenbec. de Feud. cap. 6. numer. 17. & conf. 83*
num.

num. 18. ubi ita pronuntiari testatur, & *conf. 84. num. 6. Sed &*
in Geradâ duarum sororum filias in capita succedere docet
Goldbeck. *in tr. de success. Gerad. Rubr. de success. cognat. trans-*
vers. num. 8.

XLVI.

HI itidem SOLI, nihil aliud juris habent in patrum, a-
mitæ &c. uno saltem latere conjuncti hereditate, quam fratrum
germanorum liberi. Quemadmodum itaque illi non ex patris
persona, sed proprio cognationis jure, ad patrum successionem
vocandur: ita & hos aliâ via ad successionem
venire, ratio juris non patitur: Proinde patrum hereditatem pro
numero personarum inter se dividunt. Nec enim quod in *d.l. de*
emancipatis. 13. C. de legit. hered. fratribus & sororibus nomina-
tum, & singularis privilegii loco concessit Imp. Justinianus, id
ipsum ad consequentias, ex ipsius mente, producendum esse ve-
rissimè est. *Diss. Forst. Lib. 8. de success. c. 8. in f. Schneidev. d.*
loc. n. 22. Berlich. concl. practicab. part. 3. concl. 20. n. 5.

XLVII.

Non tamen in universum, sed in communi tantum rerum
allodialium successionem hoc obtinere crediderim. Ex fratre e-
nim consanguineo prognatos in Feudis, Rebus expeditoriis, &
pecuniâ illâ, cujus sæpius mentionem fecimus; quemadmo-
dum contra Uterinæ sororis filias in Utenilibus potiores esse,
ib. 22. cum 4. seqq. & ib. 3a. cum seqq. facile evincunt.

XLIX.

Quod si verò fratris germani filii, cum fratris alterutro sal-
tem latere conjuncti liberis existunt, juris non incerti est in al-
lodiabushorum nullam rationem haberi, sed illos solos succes-
sionis capaces esse, tam ex Juris C. vilis quàm Saxonici sanctio-
nibus, etsi non propter unam eademq; rationem. In feudali-
bus autem & aliis bonis, easdem distinctiones adhibendas esse,
quas de parentibus ipsorum *supra ib. 22. & seqq. commemoravi-*
mus,

mus, quod ex iis quæ *infra* b. 59. & *seqq.* dictari sumus, clarius appa-
rere poterit.

XLIX.

MIXTİM & cum aliis juncti succedunt Fratrum Liberi pro
diversitate personarum diversimodè. Nam I. si duorum fra-
trum vel sororum germanorum liberi cum Patruo, Amità, A-
vunculo, Marertera æque germanis & propriis concurant, ve-
teri equidem jure XII. tabb. excluderentur, quippe gradu uno
remotiores. §. *Siplures. 5. In fit. de legit. agnat. success. l. consan-
guinitatis. 3. l. leg. 14. §. 1. C. de legit. hered.* Hodie verò postquam
Justinianus representationis jus fratrum filiis largitus est, illi in
parentum suorum jura succedunt, & cum propriis tibi ad here-
ditatem patrum vocantur, tantam ex hereditate portionem, quan-
tuncque etiam fuerint, percipientes, quantum eorum parens fu-
turus esset accipere, si superstes esset. *Nov. 118. c. 3. in pr. v. Si autem
defuncto. Auth. cessante. C. de legit. hered. Schneid. d. loc. n. 17. Schu-
rer. d. loc. dilat. 3. Val. Forst. d. Lib. 3. c. 2. n. 1. & seqq. Matth. Coler.
p. 1. decis. 48. n. 1.*

L.

In feudis quoque eadem successio locum habet, ut fratrum
prædefunctorum filii in stirpes eum patris admittantur. *c. 1. pr.
de success. feud. 1. F. 8. c. 1. §. 1. de feud. March. 1. F. 14. c. 1. v. his vero
deficientibus. de success. frat. 2. F. 11. ubi FF. Vulcei. feud. num. 109.
Weseneb. de feud. c. 6. num. 16. Hattys. d. loc. pagin. mibi. 54. Schu-
rer d. dilat. 3.*

LI.

Cæterum Jure Saxonico diversum planè in allodialibus ob-
servatur, adeo ut filii fratris prædefuncti à patris, amitis, &c. su-
is in totum excludantur, quippe quod representationis jus in
collaterali linea non agnoscit, sed excluso remotiore proximi-
orem solum admittit. *Landr. Lib. 1. art. 3. circ. fin. v. Der sich
aber näher / &c. & art. 17. v. wenn sich aber ein Erbe Ver-
schwester / &c. Indubitati autem juris est, fratrem uno gra-
du proximiorum esse fratris filio, Landr. L. 1. art. 3. v. In des
Saltes Glied. junct. v. Ungezweyter Brüdertinder. &c.
facit. text Landr. L. 2. art. 20. v. Ungezweyter Brüdertin-
der/*

bet. ubi fratrum utrinque conjunctorum liberi dicuntur eodem gradu consistere cum fratribus uno saltem latere conjunctis. Constat autem illos uno gradu recedere à fratribus germanis. Landr. L. 1. art. 3. v. *ist aber einige zweyung*. Idem ergo de fratrum filijs dicendum erit. *Vid. Gl. Lat. ad text. Germ. d. art. 20. & gl. ordin. ibid.*

LII.

Et si verò non desint, qui putant, idem quod jus Civil, hoc in casu disposuit, Juris etiam Saxonici rationem exigere; contrariam autem observantiam per Scabinos rudes, Jurisque Justiniani ignaros introductam esse, prout ex Henningi Goden. *consil. 71. & Zobel, in addit. ad d. artic. 17. Libr. 1. Landr. liter. F.* apparet: Videmus tamen istam consuetudinem ubique in Saxonia receptam, & ab Electore Augusto *part. 3. constit. 18.* denuò confirmatam, etsi iniquissima audiat apud Fachium *part. 1. diff. 25.* Vide Schneide W. *d. loc. n. 14.* Dan. Moller. *ad d. constit. 18. n. num. 2. & 3.* Matth. Coler. *decis. 48. num. 3. & seqq.* Zobel, *part. 3. diff. 17.*

LIII.

Eadem consuetudine obtinuit, ut Soror defunctæ germanæ excludat in successione Geradæ alterius præmortuæ sororis itidem germanæ filias. *arg. artic. 27. L. 1. Landrecht.* ubi dicitur: *En jeglich Weib vererbet zweyerlen / ihre Gerade auff die neheste Tufftel / so ihr von weib eshalben zugehörig ist / vnd das Erbe auff den nehesten Freund / Gl. Weichb. artic. 23. n. 2. v. Den alle. & Weicheild art. 57. in f. Goldbeck. d. loc. n. 13.* Schurer. *d. tr. Rubr. Collateral. divers. Saxon. spec. 2. v. Sic etiam in utensilibus.* Adde Frider. Pruckman *vol. 1. cons. 31.*

LIV.

In allodialibus dixi jure nostro Saxonico hæc ita observari: aliud itaque statuendum in feudalibus, ubi jus representationis vigere probant Dd. communiter *ex. c. 72. Lehnrecht* in verbis: *Vnd dieweil auch die Brüder ihre Lehen vnd Güter zusammen haben / stirbt ihr einer so tritt sein Sohn*

in beß Vaters statt/ vnd behelt auch sein Theil am Gut
mit den Vettern gemeine/ so lange biß sie sich wider vo-
neinander scheiden. Qui textus quidem quoad litera non
de materia successiois, sed de iure retinenda communiois lo-
quitur: multis tamen retro annis, eam, quam dixi, interpreta-
tionem passus est, vid. Gl. ad d. c. 32. lit. H. & I. Hartm. Pistor. p.
1. quest. 23. n. 3. Fachs. d. diff. 25. Colet. decis. 48. n. 4. & decis. 45.
Dan. Moller. in comm. ad const. Elect. part. 3. Const. 29. n. 1. & seq.
Minimè itaque sunt mutanda, quæ interpretationem certam
semper habuerunt. l. minime, 23. ff. de LI. Et quia consuetudo op-
tima legam interpres, atque tota Saxonia hoc iure in eiusmodi
casibus retro usa est semper arg. l. si de interpretatione, 38. ff. d. 1.
ideo Illustriss. Elector Augustus hanc ipsam consuetudinem non
sublatam, sed stabilitam potius voluit in Novella sua Const. 29.
part. 3. Vid. Dan. Moller. ibid. n. 2. Hartm. Pistor. d. q. 23. n. 4.
Wesenb. conf. 82. n. 28.

LV.

II. Si cum fratrum utrinque coniunctorum filiis concu-
runt fratres unilateres, Jus civile eos à successione repellit, solis
fratrum filiis admissis. Auth. cessante. C. de legit. hered. Nov. 118.
c. 3. pr. v. Unde consequens. C. N. 172. c. 1. idque dubio procul ra-
tione duplicis illius vinculi, de quo actum supr. th. 19. & vi iuris
representationis, quo filii fratris germani, licet in tertio sint
gradu, præponuntur fratri per unam parentem coniuncto, sicut
eorum parens præoneretur, si viveret, ut habent verba, Imp. in
d. N. 118. c. 3. v. unde consequens ScheideW. d. loc. n. 16. Ambros
Schurer. d. tit. de success. tr. in f. ers. dilat. 4. Valent. Forst. d. lib. 8. c. 6.

LVI.

In Feudis quoad fratrem uterinum eodem iure utimur:
cum aliud non videamus consuetudinibus feudalibus recep-
tum. c. 1. v. strenuus. de feud. cognit. 2. F. 1. Frater autem consan-
guineus, cum per fratrem defuncti germanum non excludatur
vid. sup. th. 22. multo minur per filios illius fratris à successione
arceci poterit, sed unà cum illis in stirpes admittitur; non tan-
tum in terris Imperii, sed & in provinciis Saxonie Principibus
subjectis, propter jus representationis, quod in feudaliū suc-
cessione

cessione à Jure Saxonico non repudiari, *supr. ib. 54.* diximus: tum quod duplex horum filiorum qualitas hoc in passu nihil operetur, *ut supr. ib. 22. 25. & 26.* deductum: tum quod filius ex persona patris succedat, (cum alias tanquam uno gradu remotior per fratrem consanguineum excludendus esset, *l. consanguinitatis 3. C. de legit. hered. l. lege 14. §. 1. eod. §. si plures. 5. Inst. de legit. agnat. success.*) qui cum jus repellendi à successione fratrem consanguineum non habuerit, non potuit etiam hoc ad filium transferte, *l. nemo plus juris 54. l. nemo plus commodi. 120. ff. c. nemo. 79. de R. Jur. in 6.*

LVII.

Sanè cum jus representationis, quoad lineam transversalium in terris Saxoniacis locum non obtineat, *ut apparet ex ib. 51. & seq. & frater consanguineus vel uterinus cum filiis fratrum germanorum eodem in gradu consistat. Landr. Lib. 1. art. 3. v.* Ist aber einige zweyung hi cum illo aequaliter ad hereditatem veniunt, *per text. express. Landr. L. 2. art. 20. ubi dicitur: Ungezweyter Bruder Kinder seynd auch gleich nahe den gezweyten Brüdern das Erbe zu nehmen. SchneideW d. loc. n. 17. Schurer. d. Rubr. collateral. divers. Saxon. spec. 3. Matth. Coler. d. decis. 48. n. 6. Virgil. Pingiz. quest. Saxon. 5 n. 11.*

LVIII.

Cumque super modo succedendi variabatur, aliis pronumero personarum, aliis verò in stirpes successione ipsi tributibus, *vid. Urthel post Weich Rubr. Wie halbe Brüder / und voller Schwester oder Brüdertinder etc. in medio nach Personen anzahl / & sententiam post Landr. tit. Von successione auff Erbgüter col. 3. v. Desgleichen wenn ein Mann / etc. Electoralis processit decisio. Nov. Elect. Auguß. part. 3. cons. 18. §. Wenn aber ein halber Brüder. hereditatem non in stirpes, sed in capita dividi statuens.*

LIX.

Ius autem istud regulare Saxonicum fallit in tribus potissimum casibus, qui omnes pari jure censentur. Goldbeck. d.

*Rubr. in fin. I. In Utensilibus, in der Gerade. II. In Expedito-
is, in Zeergewette. III. In pecunia ista composita, in
Wangeld. Nam cum in successione hereditaria (des Erbes)
fratres & sorores per animum saltem parentem defuncto conjun-
cti ideo in remotiorem rejiciantur gradum, & cum fratrura ut-
rinque conjunctorum liberis demum admittantur, quod unico
saltem vinculo, non vero duplici, ut illi, defunctum attingant,
quod ex superioribus manifestum est: consequens est, ubi dupli-
citas illa vinculorum nihil operatur, in proprio illos gradu con-
sistere, & eodem jure cum utrinque conjunctis fratribus & so-
roribus gaudere.*

LX.

Vnde fit, ut quemadmodum soror utrinque conjuncta ex-
cludit à Gerada sororis germanæ filias, quod superius *ib. 53.* pla-
num fecimus: ita & soror uterina (tanquam proxima cognata:
Ius enim cognationis, non attendit agnatione, hæc in successio-
ne tantum consideratur: vide ea, quæ tradit Goldbeck *d. loc. n.*
17. & seqq.) excludit à Gerada alterius sororis utrinque coniu-
ctæ filias Goldbeck *d. loc. n. 21.* Coler, *decis. 49. n. 27.* Hartman.
Pist. *lib. 1. quest. 33. n. 21. & seqq.*

LXI.

Idem asserendum de posterioribus duobus casibus, ut pote:
in quibus similiter solum ius agnationis & non duplex vincu-
lum agnationis & cognationis simul, ad obtinendas Res expedi-
torias & pecuniam illam requiritur: proindeque filii fratrum
germanorum nihil agent, communionem successione cum fra-
tribus defuncti contingere expetentes, propter similem, quæ
in prædictis militat rationem, De similibus autem idem est judi-
cium, c. *inter ceteras. extra de rescript. c. 2. de translac. Episc. S.*
recte, v. & huic simile. Inst. de mandat. l. non possunt ff. de LL. Nic-
Everhard. in Top. legal. in loc. a simili, n. 3. vide Goldbeck. d.
loc. n. 22.

LXII.

III. Si defuncti frater ex utroque latere cum fratris *et sororis*
liberis concurrat, illum his præferri iure Justiniano extra
omnibus

omnem dubitationis aleam positum est, *Nov. 118. c. 3. pr. v. et
diverse*. Nam cum patris ipsorum eandem patiatur repulsam,
quod *supr. th. 18. & seq.* habuimus; ut illud multo magis de filiis
dicamus, iudicium est, cum aliis, si in proso quid juris casu
haberent, id per patris personam habituri essent, per ea, quæ de-
ducta sunt *supr. in th. 49.*

LXIII.

Fortius autem illud de iure Saxonico affirmare debemus,
quoad successionem alio dotalium, id quod perpendenti ea, quæ
in th. 20. & 21. tradidimus, non obscurum esse potest. In feuda-
libus verò, quia jus representationis utroque itam Saxonico
quam Civili iure receptum est, *vid. supr. th. 22. & seq.* & non mi-
nus in fratre ex uno, quam ex utroque latere coniuncti liberis
obtinere, prout eleganter monstrat *Virg. Pingiz quest. Saxon. 14.
per tot.* quoad contanguinei fratris filios aliud pronuncian-
dum erit, quod nimirum ipsi cum fratre Germano similiter in stirpes
admittantur, prout germani fratris liberos admitti, *supr. th. 50.
& 54. probavimus*, & militat hic eadem fundamenta, quæ *supr.
th. 22. adducta sunt.*

LXIV.

Quod si quis ad exemplum horum feudalium in Expedi-
toris & Pecuniâ transactionis ob homicidium institutz, no-
mine solutz, idem ius consanguinei fratris filiis: quemadmo-
dum e converso in Uterinilibus uterinæ sororis filiabus tribuen-
dum esse dixerit, is haud dubiè non erraverit: hos ipsam enim
rationes *in th. 25. & seq. & th. 59. cum 2. seqq.* adductæ, modo ad
presentem casum adaptentur, omnino efflagitant.

LXV.

IV. Si frater ex uno, & alterius fratris itidem ex uno latere
defuncto coniuncti filii extant. Jura Romana in stirpes ipsius suc-
cessionem tribuunt. *Auth. post fratres. ib. cum quibus & filij eo-
rum. C. de legit. hered. Schneide W. d. Rubr. de tertio. ord. succed.
n. 24. Ambr. Schurer. d. tit. 12. dilat. 6. Forst d. lib. 8. c. g. n. 6.*

LXVI.

Etsi vero Imp, non expresse statuerit, ius representationis:

etiam fratrum uno saltem latere coniunctorum filiis tribuen-
esse: ed ipsam tamen nullibi etiam prohibuit, sed potius tacite
concessit *in d. Nov. 118.* tum quia ius hoc representationis me-
dium posuit in tractatu de fratribus, quorum cognatio cum de-
functo *μὴ νό πλεον* est, eorundemque liberorum successione: tum
quia dispositio generalis est, generaliter itaque erit accipienda.
lult. inf. C. de dot. promiss. l. 1. §. generaliter. ff. de legat. pres. t. 1m
quia eadem in illis obtinet ratio, quae in filiis fratrum germano-
rum: Ergo & eadem dispositio, *l. illud. ff. ad leg. Aquil. l. 3. §. 1. ff.*
de V. O. Vid. Virg. Pingiz *quæst. Saxon. 14. per. 101.*

LXVII.

Idem in feudis & aliis bonis, quorum hactenus sæpissimè
mentionem fecimus, statuendum erit, modo tales fratres fra-
trumvè filios subintellegerimus, qui bonorum istorum non in-
capaces existant, ut sunt in Viresibus consanguinei; in reli-
quis verò Viterini, *ex dict.* Idque non tantum Jure Civili, sed &
Saxonico, quod alias in allodialium successione fratrum liberis
omnino excludit, propèrius representationis hac in linea de-
ficiens, quod confirmavit Augustus Elector *Const. 18. part. 3. §.*
Das es solches. Schneid. *d. loc. n. 25.*

LXVIII.

V. Si defunctus post se reliquit fratrem vel uterque vel u-
no saltem latere conjunctum, & simul Patrum, Amitam, Avun-
culum vel Materteram, sive germanos sive unilateres hanc du-
bicè frater solus hereditatem obtinebit. *Auth. cessante. ib. vocan-
tur primò fratres. & Auth. post fratres. C. de legit. hered. Nov. 118.*
c. 3. pr. Schurer. d. tit. 12. dilat. 8. Schneid. d. loc. n. 26.

LXIX.

Ratio juris hujus constituti *ex Auth. post fratres fratrumque*
filiis C. de legit. hered. & Nov. 118. c. 3. §. fin. est manifesta. Quando
enim fratres & fratrum filii se i & inter sese non succedunt, sed
cum illis alij etiam cognati concurrunt, tunc cessant ea, quæ in
d. Novell. 118. c. 3. à pr. usq. ad §. 1. & d. Auth. cessante. cum Auth. seq.
C. de legit. hered. sunt disposita, & succedit regula: Qui proxi-
mior gradu est, remotiorem excludit, *d. Auth. post fratres & d. §.*
fin.

fin. Constat autem, quod frater sive Germanus, sive consanguineus, sive uterinus sic, secundo gradu defunctum contingat, §. secundo gradu. 2. Inst. de grad. cognat. l. ICtus 10. §. secundo gradu 13. ff. de gradib. Patruus autem, Avia, Avunculus & Matertera in tertio gradu subsistant, nulla distinctione habitâ, alterutro an utroque parente defuncto sint conjuncti, d. l. 10. §. tertio gradu 14. v. patruus. §. tertio gradu 3. Inst. de gradib. cognat.

LXX.

Atque hæc ipsa ratio, qua Jus civile nititur, in foro Saxónico ansam dubitandi Scabinis, & controversendi Practicis subministravit, quoad fratrem unius lateris cum patruo, amita &c. germanis concurrentem. Quænam enim illi Jure Civili in tertio gradu reperiuntur, ut dictum: ita & hic à Jure Saxónico, propter alterius vinculi defectum in eundem gradum rejicitur, Landr. lib. 1. art. 3. in med. v. *It aber esse zweyung vnter jhnen.* Pares autem in gradu, pariter ad hereditatem admittuntur, Landr. lib. 1. art. 3. Weichb. art. 57. & art. 2. in gloss. Quam sententiam in pronuntiando secundo secuti sunt Curiales Lipsenses Reinhard. p. 1. diff. & Wittebergenses Consult. Constit. Saxon. part. 2. quasi. 2. (alias quasi. 19.) num. 1. & seqq.

LXXI.

Contrariam sententiam tenuere Scabini Lipsenses, & defuncti patruum simileque personas utrinque conjunctas per fratres vel sorores uno parente conjunctas excludendas pronuntiarunt Resol. Scabin Lips. quasi. 13. Ambr. Schurer. Rubr. collateral. divers. Saxon. spec. 4. qui pro utraque sententia præjudicia adfert. Hos in pronuntiando secuti sunt Jenenses teste Matth. Colero part. 1. decis. 49. num. 20. & part. 1. de process. exec. cap. 3. num. 38.

LXXII.

Moti sunt in hanc sententiam inter alia 1. per textum Juris divini, quod patruos, amitas &c. non nisi deficientibus fratribus, nulla illorum distinctione habitâ, admittit, Numer. 27. v. 8. & seqq. 2. Autoritate Juris Civilis, de quo supra dictum. 3. Pro-

pinqua-

iniquitate sanguinis, quæ magis militat in fratribus consanguineis & uterinis, quàm Patruis, Amitis, Avunculis & Maternis.
4. Per ea, quæ tradit Zobel. in addit. ad Gl. Germ. lib. 2 Landr. art. 20. n. 3. inf. ubi ita practicari asserit. 5. Per text. Landr. lib. 1. art. 17. in verb. Wann sich ein Erbe verschwestert vnd verbrüder / alle die sich gleich nahe zu der Syppe ziehest mögen/dienehmen gleichen theil daran. Ergo à contrario sensu, quando quis post se relinquit fratres & sorores, regula illa: Pares in gradu, pares etiam sunt successione, non habet locum: quod argumentum approbat Gl. Lat. ad d. art. 17. lit. F. in f. 6. Id ipsum ulterius roboratur per Gl. Weichb. art. 63. n. 6. quæ patruis & amitis non aliter successione defert, quàm si non adsint fratres vel sorores tam uno quàm utrisque parentibus conjuncti, his verbis: Ihr solt auch wissen/ob sich ein Mann verschwestert oder verbrüder/das ist / stirbt einer der kein Bruder oder keine Schwester hat/von voller Geburt noch von halber / alle die ihn in gleicher Syppe seynd / es sey von Vater oder Mutter halben/die sollen das Erbe zugleich nehmen / als Vaters-Brüder vnd Schwester-Brüder.

LXXIII.

Posterior hæc sententia confirmata est ab Electore Augusto. part. 3. Const. 18 in verb. Würde ein Mann oder Weibsperson versterben / vnd hinter sich einen Bruder oder Schwester von halber Geburt / vnd des Vaters oder Mutter Geschwister von voller Geburt verlassen / so sol das Erbe auff den halben Bruder oder Schwester allein verfallen/ vnd des Vaters oder Mutter Geschwister davon außgeschlossen werden. Secundum quam constitutionem etiam Extra Electoratum in Saxonia, & potissimum ob d. gl. weichb. art. 63 iudicare Jenenses asserit Dn. Virg. Pingiz. quest. Saxon. 5. n. 11.

LXXIV.

Dum vero prædicta Constitutio Electoralis patruos & amitas utrinque conjunctos, per fratres unius lateris excludit: eo ipso

ipſo ſatis indicat, multo magis patruos unilateres à fratribus, ſive per alterum tantum ſive per utrumque parentem coniunctis, excludendos eſſe, arg. l. cum & ſoluta 3, C. de condit. indeb. l. ſe quando. 19. v. ſi enim pro toto. C. de teſtib. Nic. Eve. h. in Top. legal. in loc. à, minori n. 1. & 2.

LXXV.

In Gerada quoque, diſpoſitionem huius conſtitutionis obſtinere tradit Weſenbec. quem refert Dan. Møller. ad d. conſt. 18. n. 6. & ſequitur Andr. Goldbeck. d. tr. Rubr. de ſucceſſ. cognat. tranſverſ. n. 11. in ſ. ita ut ſoror uterina Materteram excludat. Quod ſimiliter ad Res expeditorias & Pecuniam iſtam compoſitionem porrigendum crediderim, earum ſucceſſionem ſoli fratri conſanguineo, remoris Patruis, deferendo. Quod enim iuris eſt in parte idem iuris eſt in toto, contentis, appendicibus & acceſſoriis. Dan. Moll. d. loc. n. 7. Neque dubito, quin in feudis etiam frater deſuncto *quondam*, deſuncti patruis omnino præferendus ſit, idque propter diſpoſitionem iuris civilis, quæ hoc in paſſu ut pote non mutata à iure feudali communi vel Saxonico, inviolabiliter eſt eſtodienda.

LXXVI.

VI. Ex his, quæ hætenus tradita ſunt, lucem capite & illa quaſtio: Quando deſunctus Patruos reliquit, ſimulque fratres, & fratrum quovis modo ſibi coniunctorum liberos, æquis in percipienda eius hereditate potior ſit habendus? Et cum Patruorum, tam ex ratione iuris Civilis quàm Saxonici, nulla habeatur ratio, uti liquet etiam dictis, res ipſa monet, hereditatem fratribus & fratrum filiis communem eſſe: ad ſuperiorem itaque recurrendum ubi ex. th. 49. & ſeqq. uſque ad th. 68. modus ſuccedendum pro diverſitate perſonarum concurrentium varius, in quolibet tamen caſu non obſcurus, ad oculum patebit.

LXXVII.

VII. Sicum Patruis, Amitis, Avunculis vel Materteris concurrunt fratrum filii, Jus Juſtinianicum ſine diſtinctione fratrum

eram filios ad successorem habilitavit, Patruos vero & similes
 prorsus reiecit. *Aurb. post fratres aut em. cum Aurb. seq ubi Goth.*
C. de legit. hered. Nov. 118. c. 3. pr. junct. §. 1. Non quidem vi iuris
 representandi, prout censet Schneidev. *d. loc. n. 18.* & Dan. Mol-
 ler. *ad d. const. 18. part. 3. n. 3.* id ipsum enim beneficium Imp.
 filiis fratrum tum demum concessit, quando cum propriis judi-
 cantur thiis. *d. Nov. 118. c. 3. pr. v. Sed & ipsis.* Hottom. *Illust.*
quæst. 14. v. Sed videamur. Hic autem non cum propriis thiis, id
 est, patruis, avunculis, amitis & materteris suis, *vid. §. tertio*
grad. l. de gr. cognat. Sed cum thiis defuncti judicantur: Verum
 ex singulari privilegio, Imperatoriâ ipsis concessa gratiâ, ut
 quamvis thii ipsius defuncti similiter obtineant tertium cogna-
 tionis gradum, illis tamen fratrum filii præponantur *d. Nov. 118.*
c. 3. in fin. pr. v. illud palam est. Ratio quæ Imperatorem movere
 potuit, illa procul dubio fuit, quòd hereditas pleniori jure de-
 beatur descendentibus quàm ascendentibus, *arg. Aurb. defuncto,*
ubi Bl. C. ad Senat. Conf. Tertull. Gl. ad §. fin. Inst. de success. cog-
nat. Matth. Coler. decis. 48. n. 17. Fachs. diff. 25. in f. Zalus part.
8. de feud. n. 18.

LXXVIII.

Generalis hæc Juris Civilis conclusio correcta non est à
 jure feudali, sive commune inspicimus, sive Saxonicum; pro-
 inde & indistincte filii fratrum non tantum Germanorum, sed
 & consanguinor. in saltē (ad uterinos enim fratres eorum-
 que filios feuda, regulariter non pertinent) patruum defuncti,
 etiã utrinque conjunctum, excludent. *Schrader. part. 7. de feud.*
c. 7. n. 17. Ambr. Schur. d. tit. de success. transvers. l. 2. di-
lat. §. v. filius quoque Curt. Jun. tract. de feud. part. 2. part. 3. prin-
cip. num. 59. Schneidev. part. 6. de feud. Rubr. de success. collate-
ral. in feud. n. 12.

LXXIX.

In foro Saxonico paulo major circa hunc articulum du-
 bitatio esse solet, è qua et nos extricemus, quatuor distinctis ca-
 sibus hanc controversiam ponderabimus.

LXXX.

LXXX.

Primus est, Si Patruī & similes defuncto per utrumque parentem juncti, cum fratrum itidem utrinque conjunctorum filiis concurrunt. Quo in casu Judices supremæ Curie Ducum Saxonie contra Jus civile olim pronuntiabant, & patruos unâ cum fratrum filiis pariter ad hereditatem vocabant. Fachs. diff. 26. inf. Schneid. d. loc. num. 19. Schurer. d. tr. tit. de divers. Jur. Saxon. special. 5. per text. Landr. Lib. 1. art. 17. ib. Wenn sich ein Erbe ver schwessert oder verbrüderet.

LXXXI.

Illorum autem sententiam rejecit Augustus Elector *part. 3. const. 18. his verbis*: Scürbe dann ein Mann oder Weibsperson / vnd verliesse hinter sich seiner vollbürtigen Geschwister Kinder / vnd des Vaters oder der Mutter vollbürtigen Bruder oder Schwester / so sollen Brüder oder Schwester Kinder des Vaters Bruder in der Succession vorgezogen / vnd das Erbe auff der Geschwister Kinder allein verfellet werden.

LXXXII.

Et si verò hæc constitutio contra rationem juris & communis & Saxonici introducta videatur Danieli Mollero *ad d. const. 18. n. 3. v. porro autem*: non est tamen dubium, quin fallatur vir alioquin judicio summus. Nam quoad Jus Civile, ex falsa disputat hypothesis, dum vigore Juris representationis fratrum filios hoc in casu succedere, & ex patris persona in secundum reponi gradum præsupponit, quod tamen falsum esse *supr. eb. 77. demonstravimus*.

LXXXIII.

Ex eodem fonte alter error respectu Juris Saxonici promanat. Nam quia jus representationis in foro esset Saxonico, cujus vi (ex mente Molleri) fratrum filii secundum debebant gradum occupare, & proinde in tertio, pari nimirum cum patruis gradu relinquantur, locum esse putat *regulæ Landr. Lib. 1. art. 3.*

Alle die sich gleich nahe zu der Syppe ziehen mögen, die nehmen gleichen Theil. Verum, præterquam quod tota hæc collectio arenoso nitatur fundamento, regula ista facile recipit limitationem, quæ ex superioribus non obscure colligi potest.

LXXXIV.

Sed quid attinet multa de his dicere, eum de Legibus temporalibus eum fuerint instituta & firmata, non liceat iudici de ipsis judicare, sed secundum ipsas, monente D. Augustino relato in c. in istis. 3. dist. 4. Proinde de veritate hujus constitutionis dubitare non debemus. Hartm. Pist. quest. 33. n. 28. lib. 1. quod nec ipse Moller, difficitur in d. const. 18. n. 4. unde & in Gerada hanc constitutionem locum habere confirmat Andr. Goldbeck d. Rubr. n. 10. Et sequitur nimirum matertera excludatur per sororis filiam. Quod ego in similibus bonis, de quibus non uno egimus in loco, similiter juris esse, nullus dubito.

LXXXV.

Secundus Casus minus habet dubitationis, quando nimirum fratris utrinque filii, & patruus unus saltem lateris adfuit, tamen enim hunc per illos repelli superiora evincunt, juxta regulam: Si vinco vincentem te, multo magis vinco te, h. de accessionibus. 14. §. et si mihi. 3. in ff. de divers. & tempor. prescript. l. si ve ingenua. 2. §. si sit agnatus. 17. ff. ad Senatus Cons. Tertijll. Facit præterea, quod patruus unius lateris in remotiorem, atque sic in quartum transeat gradum, cum fratris utriusque lateris filii intertio reperiantur, unde exclusio hoc jure est facilior. Andr. lib. 1. art. 3. v. Ist aber einigzweyung. Zobel in gl. ad text. Latin. ibid. Schneide W. d. loc. n. 21.

LXXXVI.

Tertius Casus: Si fratris, uno saltem defunctum vinculo attingentis, filii, cum patruo qui duplici jure gaudet, ad successionem veniant, ratio Juris Saxonici patruum solum hereditate donat, propterea quod prædicti fratrum liberi in remotiori sint.

constituti gradu, per ea, quæ ibi præc. inf. habuimus Ergo succedit regula: Je näher den Syppe! je näher dem Erbe. Landr. lib. 1. art. 7. v. Der sich aber näher/ & lib. 2. art. 20. in text. & gl. ibid. n. 1. Quod & placuit Electori Augusto, de Const. 18. ubi ita constituit: Des Vaters vollbürtiger Bruder vnd Schwester sollen auch hinwieder der halben Brüder Kinder/ vnd der vollbürtigen Geschwister Kinder aus schließen/ Vnd denselbigen vorgezogen werden.

LXXXVII.

Quartus & ultimus Casus continet patruos cum similibus, & fratrum filios, omnes per unum saltem parentem defuncto conjunctos. Qui casus, cum in constitutione illa Electorali decisus non reperitur, relictus censetur juris Saxonici communis dispositioni, arg. l. commodissime. 10. ff. de lib. & posthum. l. si cum adorem. 22. pr. ff. solut. matrim. c. susceptam de rescript. in 6. Cum itaque omnes istæ personæ in tertio Jure Civili, secundum cõpurationem verò Saxonicam in quarto, utroque tamen jure æquali reperiantur gradu, consecutarium est æqualem etiam successione ipsi competere, per text. Landr. lib. 1. art. 17. Alle die sich gleich nahe zu der Syppe ziehen mögen/ die nehmen gleichen Theil.

LXXXVIII.

TERTIO ORDINE reliqui cognati omnes, sine distinctione sexus vel ætatis, præter fratres & sorores, & fratrum sororum vè filios vel filias continentur; de quorum successione tenenda est regula hæc generalis: Si cum fratribus & sororibus, aut fratrum sororum vè liberis primi gradus non concurrunt, secundum gradus sui prærogativam in capita succedunt. Auth. post fratres fratrum, filios. C. de legir. hered. Novell. 118. cap. 3 §. 1. Ambr. Schurer. d. tit. 12. dilat. 9. Val. Forst. d. lib. 8. c. 9. n. 1. Schneidew. d. Rubr. de test. ord. succed. n. 31.

LXXXIX.

In tantum autem obtinet hæc regula, ut etiam ad successione

Bonem feudalem vim suam porrigat, arg. c. 1. de success. fratr. 2.
F. II. c. 1. de nat. success. feud. 2. F. 50. Schneid. part. 6. de feud. Rubr.
de success. collat. in feud. n. 13. Rüdinger. in Enchirid. feud. tit. 16.
Rubr. successio collateral. Vult. 1. feud. g. n. 12. aded ut semper pro-
ximus remotiorem excludat quod jure communi est indubita-
tum; jure verò Saxonico feudali non procedit, sed omnes si-
multaneè investiti sive proximiores sint, sive remotiores, simul
ad successionem vocantur; quippe quo Agnati non succedunt
ex jure defuncti, sed ex simultanea investitura, Nicht aus
Kräfte der Erbschafft/ oder angebohrner Sypschafft/
sondern allein aus Macht des gedinges und gesamppter
Lehen. Lehenrecht c. 6. §. c. 21. Schneidev. d. Rubr. num. 23.
Matth. Coler, decis. 52. n. 2. & seqq.

XG.

Fallit tamen singularis hæc Juris Saxonici provisio, si inve-
stitura adjecta sit clausula: Secundum gradus sui prerogativam,
Nachrechter Sypzahl / quæ operatur, ut successio secun-
dum regulas juris communis informetur, & proximior remo-
tiori semper præferatur. arg. text. Lehenr. c. 3. ib. Die Weil
sie auch das Gut. Fachl. diff. 29. Vult. d. c. 9. num. 12. pag 576.
SchneideW. d. Rubr. num. 23, Matth. Coler, d. decis. num. 17
& seqq.

XCI.

Illud jure Saxonico valde controversum est, An quod de
fratribus ἀρεγοβαλέσι dicitur, in remotiorem nimirum illos
transire gradum. Das die gezweyten Geschwister mit den
Geschwistern von voller Geburt/ mit einem Glied
nicht stehen mögen / sondern schreiten fort baß in ein
ander ferner Glied/ Landr. Lib. 1. art. 3. v. Ist aber einige
Zweyung / ad alias etiam personas, quarum cognatio cum de-
functo μονόπλευρο est, producendum sit? Quæ quidem de
quæstione singularem ante annos aliquot edidit tractatum Jo-
hannes Fridericus Lignitensis, nunc temporis J. U. Doctor, &

Pra-

Prædictus in patria non incelebris, unà cum consilio D. Tite-
manni Brandes, aliquot Doctorum subscriptione roborato, in
quibus negativa sententia omnibus viribus propugnatur.

XCII.

Verum si non tantum textus, sed & intimam juris Soxoni-
cirationem penitus introspexerimus, apparebit facile contra-
riam sententiam albo calculo digniorem esse. Nam ut ex
multis pauca delibem, textus manifestus est *Lib. 2. sandr. arti-
20.* ubi fratrum indistorum filii, æquali in gradu cum fratri-
bus distinctis subsistere dicuntur. Quod si verum, fratrum di-
stinctorum filii pares in gradu cum fratrura indistorum fili-
is esse non possunt, cum semper persona generata gradum adji-
ciat. §. *hactenus. 7. Inst. de grad. cognat. l. 1. C. de. 10. S. nam quæsi-
ens. 9. ff. d. t.*

XCIII.

Textus itidem satis clarus in Nov. Elect. Augusti *part. 3. conf. 18. v. Des Vaters vollbürtiger Bruder.* ubi filii fratris *ετε-
ροθαλξς*, & nepotes fratris *αυθηθαλξς* excluduntur à patris de-
functi *αυθηθαλξς*, quod non alià fieri ratione credibile est, quàm
quod tam filii quàm nepotes isti in pari quarto nimirum gradu
inveniuntur. Daniel Moller. *ad d. consit. 18. num. 3.*

XCIV.

3. Militat in fratrum filiis eadem ratio, quæ in ipsis fratri-
bus. Nam cur fratres transeunt in gradum remotiorem; an-
non propter imperfectionem quandam conjunctionis, quæ di-
stinguuntur fratres illi unius lateris à fratribus utrinque junctis.
Ita certè, per verba: *Itaber eingezwehung.* Hanc im-
perfectam conjunctionem transferunt parentes in suos filios, &
hi in reliquos descendentes. *l. nemo plus juris 54. l. nemo plus com-
modi 120. ff. de Reg. Jur. cap. nemo. 79 de Reg. Jur. in 6. l. traditio. 206.*
fide

ff. de acquir. rer. dom. unde quod prædecessoribus obstat, obstat etiam successoribus. *l. heredem. 59. de Reg. Iur.* cum impossibile sit effectum suam causam meliorem esse. *l. si vis, a matre. C. de bon. matern. l. 1. §. ejus rei. ff. de off. ejus cui mand. l. tria prædia. ff. de S. P. R. l. fin. C. de natur. lib.*

XCV.

4. Nisi hanc interpretationem sequeremur, illud absurdum pullularet, quod pater & filius eodem in gradu tertio scilicet substituerint, filio quippe in remotiorem non pergente gradum: Illa autem interpretatio, unde absurditas oritur merito rejicienda. *No. v. 2. c. 3. v. alioqui ex absurditate. l. fin. C. de auctor. præst. leg. nam. absurdum. junct. l. præc. ff. de bon. lib. l. 1. §. unde queritur ff. de publican. c. venerabilem. & c. in Genesi extr. de elect. & elect. potest.*

XCVI.

5. Approbant hanc sententiam, & de ejus observantia adductis etiam præjudiciis testantur *Gl. lat. Landr. Lib. 1. art. 3. ad verbum si autem de eisdem non sunt Gl. lat. ad text. Germ. lib. 2. Landr. artic. 20. lit. D. Dan. Moller. ad d. const. Elect. 18. v. 2. in f. Fachs. diff. 26. Reinhard. part. 1. diff. 33. Ambr. Schurer. d. tit. 14. Rubr. divers. Iur. Sax. spec. 6. Schneidovv. d. loc. v. 25. Matth. Coler. p. 1. decis. 49. num. 17. & alii Practici rerum forensium longè peritissimi. Minime itaque sunt mutanda, quæ interpretationem certam semper habuerunt. *l. 23. l. 37. cum seq. ff. de LL.**

XCVII.

Ad quem vero gradum usque ordini huic successio competit, inquirendum est. Et sane si juris Iustiniani puritatem attendimus, fateri cogimur, nullo hanc successionem gradu restrictam & definitam esse, sed in infinitum porrigi §. *cætrum. 3. ib. et.*

nam si longissimo gradu sunt. *Inst. de legit. agnat. success.* l. 2. §. agnatos l. ff. de suis & legit. Nov. 118. c. 3. §. 1. ibi omnes ainceps a latere cognatos. *Donell. Lib. 9. comm. 4.* *Welenb. ad §. fin. n. 4. Inst. de success. cogn.* Forst. L. 3. de success. c. 10. *Hœnon. Disp. Inst. 12. tb. 13.* Quod de iure feudali æque obtinet, *cap. 1. de natur. success. feud.* 2. F. 50. *junct. cap. 1. §. 4. de his qui feuda dar. poss.* 1. F. 1. *capit. 1. Sivasall. feud. priv.* 2. F. 31. *Ambr. Schurer. d. tr. tit. 14 pag. 235.* *Sonsbec. de feud. partit. 9. numer. 84.* *Fachin Libr. 7. contro. ver. c. 27.* *Hœnon. d. tb. 13.* *Andr. Goldbeck. de Rubi. n. 44.*

XCIX.

In diversam ab his abit partem Ius Saxonicum, ex ejus constitutione successio collateralium septimum gradum non excedit. Die Sypp endet sich im Siebenden Glied Erbe zu nemen. *Landr. Lib. 1. art. 3. circ. fin.* Quod tamen non diversum est ab eo, quod communis Dd. schola tradit, Iure Civili ad decimum tantummodò gradum successione permissi. *Gl. in Autb. Si vero. & ibi Bart. n. 3. C. de suis & legit. Schneidew. d. loc. n. 38.* *Mynf. ad §. fin. Inst. de success. cognat.* *Ambr. Schurer. d. tr. tit. 12. reg. spec. 3. in pr. Gail. 2. 150. in pr.* Nam in effectu septimus ille gradus Saxonicus Iure Civili est decimus. *Schurer. d. tr. tit. 14. Rubr. de divers. Iur. Saxonie. special. 1. Schneidew. d. loc. n. 39.* *Coler. part. 1. de c. 53. num. 4.*

XCIX.

Et si verò textus. *d. art. 3.* Iuris Saxonici verbis disertis successione intra septimum gradum includat, non tamen negari potest, ipsum in eorum numero, qui moribus reprobari sunt, habendum esse, præsertim cum contrarium expresse etiam reperiat *cod. lib. 7. Landr. artic. 19.* ubi dicitur: *Der Schwab nimpt Zeergerete vnd Erbe von seines Vaters halben vnd anderer Mogen vber die Siebende Sypp / als fer-*
L
ner

ner immer aufrechnen mag und kan/das ihm der Mann
von Schwerthalben angeboren sey. Proinde nec in pro-
nunciando ejus habetur ratio, sed successio inter transversales in-
finitum extenditur. Wesenbec. ad §. fin. Inst. de success. cognat.
& in addit. ad Schneiderv. d. lo c. 39. inf. lit. C. Andr. Goldbeck.
d. Rubr. n. 37. Quod & in Geraâ & rebus expeditoris obtine re-
tradit Goldbeck d. loc. n. 48.

C.

Hactenus de cognatis Legitimis naturâ sequuntur LEGI-
TIMI JURE, qui vel ADOPTATI vel LEGITIMA-
TI.

CII.

ADOPTATI sive ADOPTIVI in specie sint, sive ADR O₂,
GATI regulariter non succedunt. cum in adoptivis 10. §. 1. v. &
ideo sancimus. C. de adopt. Quod si ab ascendentiâ aliquo quis
adoptetur, tunc quia concurrunt & naturalia & adoptionis jura
non tantum ad agnatorum sed & cognatorum successione, se-
cundum proprium cognationis gradum ab intestato veniet. d. h.
10. pr. v. Si vero pater naturalis. C. de adopt. §. sed hodie 2. Instit.
cod. Nov. 118. c. 4. Forster. d. Lib. 8. de success. c. 14. Treutl. part. 2.
Disp. 16. tb. 5. lit. D. quamvis contrarium velle videatur Schnei-
deW. d. Rubr. de tertio ord. succed. collat. n. 41.

CII.

LEGITIMATI in tres classes distribuuntur. Prima Classis
eorum est, qui per subsequens matrimonium. 2. Qui per ob-
lationem curiæ: 3. Qui per Rescriptum Principis legitimantur.

CIII.

DE LEGITIMATIS PER MATRIMONIUM dictum est
Disp. 1. de success. descend. tb. 119. quod per omnia justis liberis
annu.

annumerentur, & eadem jura habeant; Proinde non tantum omnibus agnatis, sed & cognatis, quibus libet in bonis succedere poterunt, per ea quæ *d. Disput. 1. thes. 120. & seq.* tradidimus.

CIV.

Qui PER OBLATIONEM CURIÆ legitimari sunt, nullam gaudent successione collateralis. *Nov. 89. cap. 4.* Sicut nec agnati & cognati patris adoptantis ullum ad illorum successione habent participium. *d. cap. 4. Adde. d. Disput. 1. thes. 122. & seqq.*

CV.

PER RESCRIPTUM PRINCIPIS qui legitimi sunt, fratrum & aliorum cognatorum hereditatem consequi ab intestato possunt, cum nihil à legitimis filiis differant. *Nov. 74. c. 2. in pr. Nov. 89. c. 9. §. 1. Heig. ad tit. Inst. de heredit. qua ab intest. cap. 5. de ordinib. success. n. 165. Ambr. Schurer. d. tr. tit. 12. dilat. 12. cons. d. Disput. 1. thes. 124. & seq.*

CVI.

Et tantum de Legitimis; jam de ILLEGITIMIS, qui ad Exemplum filiorum sunt vel Naturales tantum, vel Spurij, vel Incestuosi, vel Adulterini.

CVII.

NATURALES & SPURII. fratribus consanguineis & cognatis non succedunt, cum patrem vel nullatenus vel saltem minus honestè demonstrare possint §. penult. *Instit. de nupt. l. vulgo. 23. ff. de stat. hom.* Jura autem consanguinitatis & agnationis, quorum virtute succedere debebant, à patre oriuntur, si spurij. *4. ff. unde cognat. §. vulgo quæsitos. Instit. de success. cognat. Ambr. Schurer. d. tit. 12. limit. 1. Schneid. d. loc. Rubr. de success. frat. natur. n. 42.*

CVIII.

Planè si Naturales & vulgò quæsitæ unam eandemque matrem habeant, ipsi non tantum inter sese, sed cum liberis si as legitimis per matrem tamen sibi junctis, concurrere possunt, idcirco ratione cognationis & proximitatis, *l. hac part. 2. d. l. ff. spur. 4. ff. unde cognat. d. s. vulgò 4. Inst. de success. cognat. Math. Coler. part. 1. decis. 50. n. 1.* Quod similiter ad spurios ex illustri matre natos extendunt, *Ambr. Schurer. d. loc. dilat. 13. Schneid. d. loc. n. 45.*

Jus quidem Saxonicum, tollere videtur hoc in passu successione, *Landr. Lib. 1. art. 51. Kein ehelich Mann noch ehelich Weib nimpt eines Mannes Erbe der vnechte Ehe hat.* Verùm contrarium observat consuetudo fori Saxonici, *Schneid. d. loc. n. 46. Coler. d. decis. 50. num. 3.* Unde & tales cognata Utensiliorum inter se capaces sunt. *Andr. Goldbeck d. Rub. num. 27. & seqq.* Quomodo autem textus ille accipiendus sit explicat *Disput. 1. th. 132. ubi & th. 137.* quid circa feudalibus juris sit declaratur.

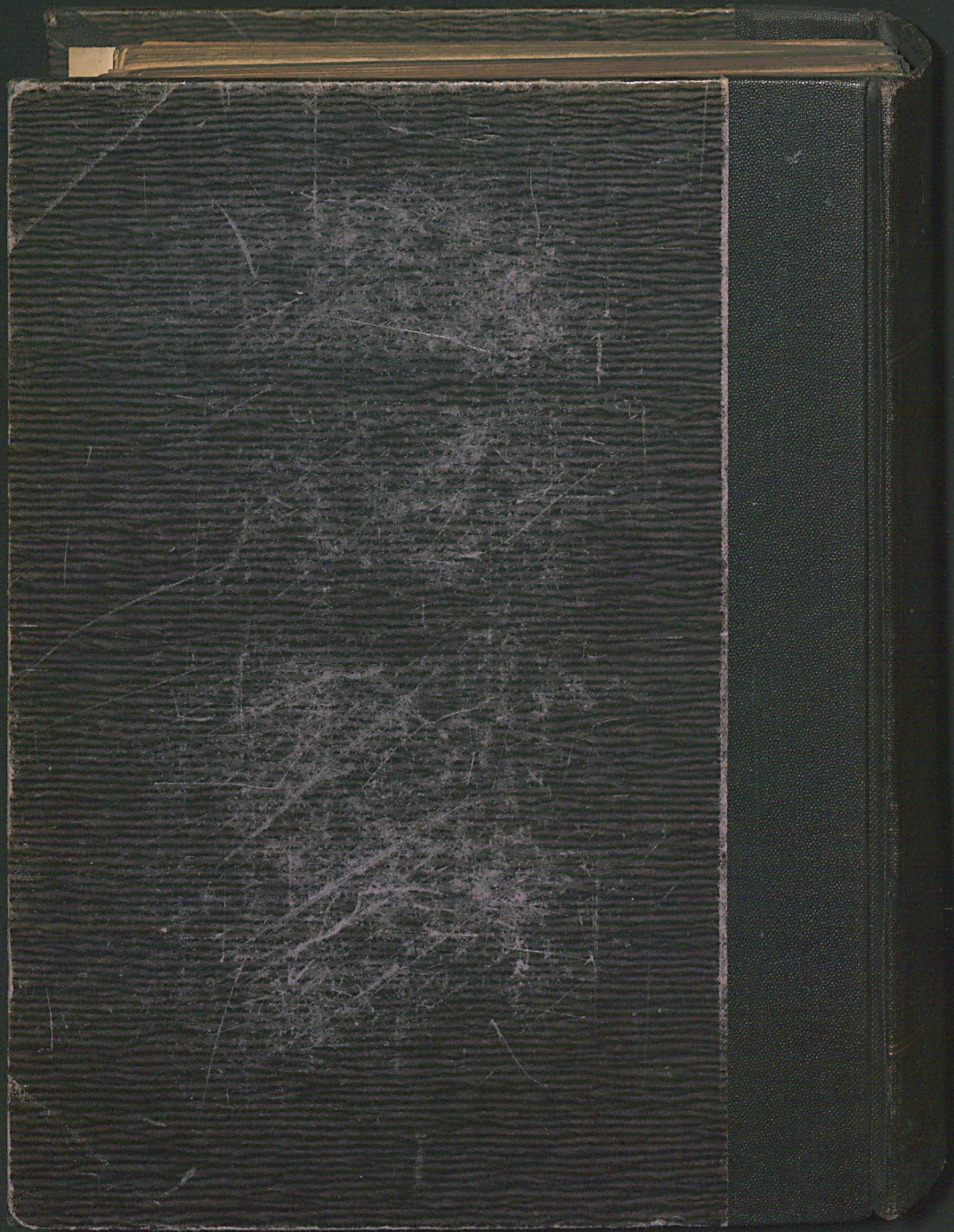
INCESTUOSI & ADULTERINI neque ipsi inter sese, neque cum legitimis concurrentes, hereditatis sunt capaces, cum nec filii nominandi sint, neque respectu matris neque patris. *Ausb. ex complexu. C. de incest. & inut. nupt. Nov. 39. c. ult.* Non itaque habebunt jus agnationis vel cognationis, quorum illud à patre, hoc à matre est, *d. l. si spurius 4. ff. unde cognat. & d. s. vulgò quæsitæ 4. Schneid. d. loc. num. 4. Ambr. Schurer. d. tit. 12. limit. 2.* Latè & eleganter *Zobel. in addit. ad gl. Lat. d. art. 51.* ubi Wittebergenses ita pronuntiare asserit. Proinde nec in Geracæ aut similibus bonorum successione, quicquam juris habere poterunt, *Andr. Goldbeck d. loc. n. 36.*

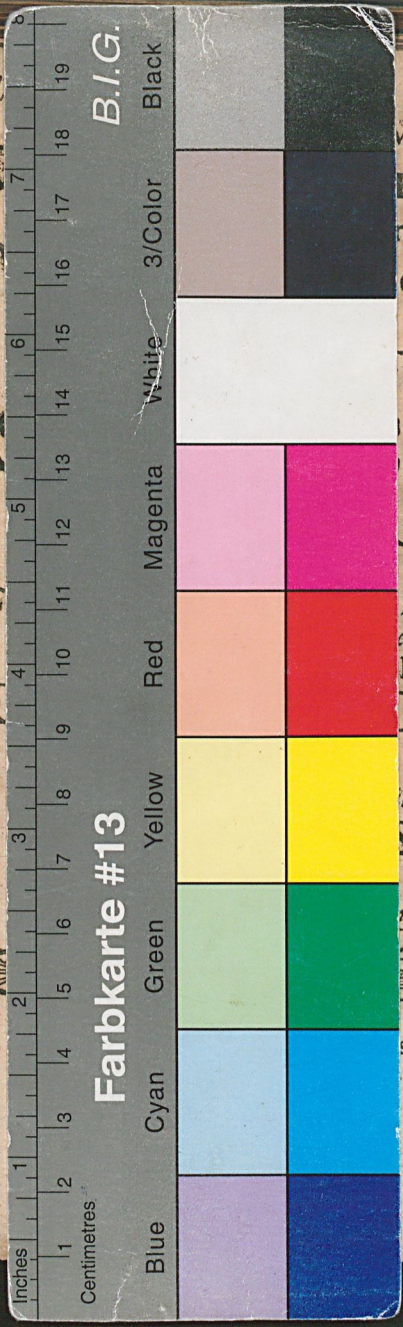
Et hæc de tertio Transversalium succedendi ordine, quem quartus & quintus, de successione Conjugum & si sibi, *cap. 9. §. 1. q. 1.*

X 2615909

V. 17

B.I.G.

Farbkarte #13

M. A. 33
EUSNERI Jai
ni; 1654 6
cessionis Le- 71

ERTIA,
SIONE
ALIAM

Facultate Juridica illustrata
erge
E
CHORIO,
V. D.
lationi subiecte
S ROGE

salutorum
matut.
Decorative separator line

s Haken
IV.